

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 1286/15
14.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Светлана Јанковић, адвокат из Београда, Улица краља Петра бр.8, поднетој против туженог Секретаријата за имовинске и правне послове Градске управе града Београда - Сектор за другостепени управни поступак, чији је правни следбеник Секретаријат за инспекцијске послове, Сектор за другостепени поступак и управно-правне послове за грађевинску и урбанистичку инспекцију, ради поништаја решења XXI-05 број 354.7-356/2014 од 17.12.2014. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 14.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе градске општине Врачар, број: 354-181/2014 од 30.06.2014. године, којим се тужиоцу А.А. из ..., ..., налаже да у року од пет дана од дана пријема решења, уклони-поруши у улици ... у ... изграђену металну конструкцију димензија основе 8,8x7м и висине 4,5м, која се састоји од крова на једну воду са три решеткаста носача металних рожњача и профилисаног лима и металних стубова, јер за изведене радове није прибавио одобрење надлежног органа. Уколико тужилац у остављеном року не поступи по налогу из решења, исто ће спровести то одељење принудним путем преко других лица на терет и трошак инвеститора, овде тужиоца, као и да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду преко пуномоћника дана 26.01.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Наводи да тужени у свом решењу није образложио ни један навод жалбе тужиоца, као и да је пропустио да образложи због чега налази да првостепено решење није донето уз повреду члана 176. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС", 72/09...64/10), с обзиром да исти није наложио враћање у првобитно стање. Истиче да тужени није образложио доказ тужиоца о записнику грађевинског инспектора који је сачињен дана 07.05.2014. године, када је тужилац изјавио да је на терену стање затечено од 1996. године, као и да је у корист тужиоца донето решење Службе за катастар непокретности Београд 1 број: ... од 09.04.2014. године, којим је спорна непокретност уписана у лист непокретности број ...КО ..., на кат.парц. С обзиром на наведено тужилац указује на одредбе Закона о измени и допуни Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе ("Сл.гласник РС", 145/14 од 29.12.2014. године). Прелаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је грађевински инспектор дана 07.05.2014. године извршио увиђај на лицу места којом приликом је утврдио и записником број: 354-сл/14 констатовао да је на наведеној локацији изграђена метална конструкција објекта димензија 8,8x7м висине 4,5м са кровом на једну воду, како је ближе описано у записнику и диспозитиву решења од 30.06.2014. године. Даље је констатовано да је инвеститор изведених радова А.А. из ..., ..., овде тужилац и да за изведене радове не поседује одобрење надлежног органа. Тужилац је присуствовао увиђају и потписао је записник, којом приликом је изјавио да је предметна конструкција постављена пре десетак година и да је пријављена у катастру према Закону о легализацији, а да се тренутно само постављају врата на конструкцији. На основу тако утврђеног чињеничног стања, грађевински инспектор је донео првостепено решење од 30.06.2014. године, применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС", 72/09,24/11). Тужени је ценио и наводе жалбе али сматра да исти нису од утицаја на другачију оцену законитости првостепеног решења од 30.06.2014. године, с обзиром да је у спроведеном поступку неспорно утврђено да су радови изведени без одобрења надлежног органа које је било неопходно прибавити пре отпочињања предметних радова. Према оцени

туженог органа, код оваког стања ствари, правилно је поступио првостепени орган, када је одлучио применом прописа на које се позвао у свом решењу од 30.06.2014. године, исто донео, са којих разлога је тужени донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС", 72/09...24/11), прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да нареди решењем обуставу радова и уклањање објекта или његовог дела, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе, односно ако се објекат гради супротно локацијским условима, односно грађевинској дозволи, односно потврди о пријави радова.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган, након правилно спроведеног поступка, чињенично стање одлучно за решавање ове управне ствари утврдио у потпуности и несумњиво и на исто применио материјални пропис на који се позвао, односно цитиране одредбе Закона о планирању и изградњи, с обзиром на то да је тужилац извео радове без одобрења, што је сходно цитираној одредби члана 176. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи, основ за уклањање истих.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, а који су поновљени наводи жалбе али сматра да исти нису од утицаја на другачије доношење одлуке у овом управном спору. Наиме, чињеница да се решењем Службе за катастар непокретности Београд 1 број: 952-02-030-4060/13 од 09.04.2014. године, дозвољава на кат. парц.број ... уписаној у лист непокретности број ... КО ..., упис предметног објекта, са назнаком да власник, односно држалац објекта није утврђен, као и са напоменом да је објекат изграђен без грађевинске дозволе, не може бити од утицаја у конкретном случају, јер упис објекта у катастру не утиче на чињеницу да је предметни објекат изграђен без грађевинске дозволе и одобрења за градњу. Такође, без утицаја су наводи тужиоца којима се позива на одредбе Закона о измени и допуни Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе ("Сл.гласник РС", 145/14 од 29.12.2014. године), с обзиром да измена прописа није била на снази у време доношења ожалбеног и оспореног решења и не може се примењивати ретроактивно. Наводи тужбе којима се указује на одредбу члана 11. Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, као и наводи којима се истиче да се не ради о грађевинској већ комуналној инспекцијској мери, нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да нису истицани у жалби изјављеној против првостепеног решења, те не утичу на законитост тужбом оспореног решења. Такође, неосновано је позивање тужиоца на одредбу члана 176. став 1. тачка 1а Закона о планирању и изградњи, јер је ожалбено решење, у конкретном случају, донето применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1. наведеног Закона, а како је правилно наведено у образложењу ожалбеног и оспореног решења.

Са изнетих разлога налазећи да оспореним решењем није повређен закон

на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, суд је одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...55/14), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 14.02.2018. године, 1 У. 1286/15

Записничар
Снежана Бјелановић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ